

De gazet van Meensel-Kiezegem '44

16^e Herdenkingsreis – donderdag 22 augustus 2013

Prille morgen, 3 voor 6, statie van Meensel: rare verschijningen... (en dit lag niet aan de esbattementen van de dag voordien!) Plots verschijnt daar NaPAULeon BOUVINaparte met de rechterhand onder zijn linker revers. Bij nader toezicht bleek het toch iemand anders te zijn. Nog niet bekomen van deze emotie merkten we op dat plein een verloren gelopen benidorm bastard. Eerst dachten we nog: 'Die moet naar het zuiden', maar gezwind besteed hij de trappen van de Hageland Express om mee met ons naar het noorden te rijden. Toen we België verlieten waren we eindelijk op 'onzen effe' en konden we onze reisbrochures uitdelen. Daarna werd het een tijdje stil terwijl onze medereizigers zich verdiepten in de materie van de komende dagen.

Op het kerkhof van Meppen-Versen lazen Ingrid & Rita enkele gedichten van Ina Stabergh.

Eerste serieuze halte en de 34 medereizigers brachten hulde aan onze slachtoffers van Meppen-Versen op één van de meest verwaarloosde kerkhoven van Duitsland. Onze nieuwe vlaggendrager kweet zich perfect van zijn taak en voor zijn negen jaar bleven vorige vaandeldragers in de schaduw achter... Wij hebben Ryan dan ook maar meteen een vast contract aangeboden van onbepaalde duur. De gedichten van Ina Stabergh werden indringend voorgedragen door Ingrid en Rita, er weerklonk orgelmuziek en even waanden we ons in het kerkje van Meensel waar koster Fons Stas zijn unieke Brabançonne vertolkte.

Een moedige FV/BB na zijn eerste ruimtevlucht eerder deze week wilden we jullie niet onthouden...

Onze kersverse vlaggendrager Ryan Cockx kweet zich perfect van zijn taak...

Tijdens de rit naar Sandbostel kwamen er eindelijk enkelen tot de conclusie dat het niet Paul was die aan het roer zat, maar de groene Jan Nijs. Dus een pluim voor Jan, want ze hadden het verschil echt niet gevoeld. Of hij Paul op de Reeperbahn zal kunnen vervangen blijft een groot vraagteken.

In Sandbostel aangekomen zochten we tevergeefs naar onze gids Andreas Ehresmann, maar deze bleek echter in Hamburg te vertoeven. Zijn collega Werner heeft ons daarentegen steevast even goed ontvangen zoals we dat van Andreas ook gewoon zijn. Hij paste wel perfect bij onze BB (of hoor je liever FV...). In ieder geval was de Duitser zijn short sexyer dan die van onze ... (vul zelf maar in). Waar de kledij misschien te kort kwam, deed het woord dat zeker niet, Werner legde tijdens de twee uur durende rondleiding door de site zeer gedetailleerd uit hoe dit krijgsgevangenenkamp tot stand kwam en functioneerde tot lang na de bevrijding door de Britten op 29 april 1945. Het kerkhof kwam bij ons over als een mengelmoes van verschillende stijlen en inzichten, waarbij knappe vondsten (de keramische tegels) en ongeordende perken elkaar afwisselden.

De maaltijd in het InterCity hotel aan het station van Bremen was meer dan welgekomen en het wachten waard, hoewel sommige notabelen verkozen zich toch af te zonderen van het plebs. De stadsboemel eindigde in een zwijnerij (zie foto), ondanks het feit dat FV er niet bij was. En dat terwijl de hardwerkende redactie MOT heimelijk werd gespot door de zopas opgerichte CIA (Cauwbergs Ingrid Agentschap), toch ploeterden wij onverdroten verder ondanks het gestoor van onverlaten die ons geheim redactielokaal kwamen bevolken. Honni soit qui mal y pense... En zonder kousenband...

